

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπι τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Ι' — ΑΡΙΘ. 507

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΒΙΛΑΜΕΡ. Μυθιστορία Γεωργίας Σάνδ.
Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΚΑΛΩΝΗΣ. Ἐκ τῶν Ἰταλοῦ Paolo Mantegazza.

ΠΑΠΗΣ ΚΑΙ ΕΓΓΟΝΟΣ διήγημα Ἄρ. Π. Κουρτίδου.
ΤΟ ΛΟΓΙΚΟΝ ΤΩΝ ΚΥΝΩΝ.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΦΕΙΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Τὸν Ἀύγουστον τοῦ προσηοῦς ἔτους συμπληροῦται εἰκοσιπενταετία ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, τοῦ τοσοῦτον ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐργασθέντος μέχρι τοῦδε. Τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα αὐτοῦ ἀπεράσισε βὰς πανηγύριση μεγαλοπρεπῆς ὁ Σύλλογος δι' ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου, ὅπερ θὰ ποιήσῃ ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τῇ 16 Ἀυγούστου καὶ θὰ περτωσῇ ταύτας τῇ 26 Ἀυγούστου 1886. Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου ἀρίστη αὐτὸς ὁ σκοπὸς τοῦ Συλλόγου, ἥτοι ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ διάδοσις τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν κατὰ τὸ ἡμέτερον ἔθνος: α) δι' ἀνακρινώσεως πραγματειῶν ἀναφερομένων μὲν εἰς τὴν πρῶσαν τῶν φιλολογικῶν, εκπαιδευτικῶν, φυσιογνωστικῶν, ἠθικοκοινωνικῶν καὶ λοιπῶν ἐπιστημῶν, ἔχουσῶν δὲ σχέσιν πρὸς τὰ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους καὶ β) διὰ χρηματικῶν προσφορῶν ὑπὲρ τῆς προόδου κατὰ τὴν Ἀνατολὴν τῶν γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν. Μέλη τοῦ συνεδρίου ἔσονται α) ὅσοι τῶν ἡμετέρων καὶ ἀλλοδαπῶν λογίων προσκληθέντες θὰ δεχθῶσι τὴν πρόσκλησιν· β) Οἱ ἀντιπρόσωποι ἐπιστημονικῶν συλλόγων· γ) Ὅσοι χορηγήσονται χρηματικὰς δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦ συλλόγου· δ) Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπίτιμοι ἑταῖροι τοῦ Συλλόγου καὶ ὅσοι τῶν λοιπῶν δηλώσωσιν ὅτι θὰ ἀναγνώσωσι πραγματείας τινὰς, σχέσιν ἔχουσας πρὸς τὰ ἔργα τοῦ συνεδρίου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου θὰ ἐκδόσῃ ὁ Σύλλογος ἐν ἰδίῳ τεύχει καὶ θὰ διανεύμῃ εἰς τὰ μέλη τὴν ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας συλλεγεῖσθαι καὶ μὴ ποῦ ἐκδοθεῖσαν γλωσσικὴν ὕλην τοῦ Ζωγραφείου διαγνησματος, ἥτοι λέξεις καὶ φράσεις διατηρουμένας ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ λαοῦ, κύρια ὀνόματα, παρμωτικά ἄσματα, παροιμίαι, ἀινίγματα καὶ λογοπαίγνια, διαμύθια, περιγραφὰς παιδιῶν, εὐχὰς κλπ. πρὸς δὲ θὰ ἐκδόσῃ ἐν ἰδίῳ τεύχει τὰς ὑπαρχούσας ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτοῦ ἐπιγραφὰς καὶ τοπογραφικὰς μελέτας.

Ἡ πρὸς διοργάνωσιν τοῦ συνεδρίου ἐπιτροπὴ συντάξαι καὶ προσωρινὸν πρόγραμμα τῶν θεμάτων, ἅτινα θὰ πραγματευθῇ τὸ συνέδριον, διακρινόμενα εἰς θέματα διὰ τὰς γενικάς συνεδριάσεις καὶ εἰς θέματα διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος, τοῦ ἀρχαιολογικοῦ, τοῦ εκπαιδευτικοῦ, τοῦ ἠθικοκοινωνικοῦ, καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος. Τὰ μέλη ὅμως τοῦ Συνεδρίου δύνανται βὰς πραγματευθῶσι καὶ ἄλλα θέματα, ὅσα ἤθελον κρίνει οἰκτιότερα ταῖς ἰδίαις μελέταις, τὸ δὲ ὁριστικὸν πρόγραμμα τῶν θεμάτων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀναλαθόντων μελῶν βὰς πραγματευθῶσι θέματι ἢ ἀποστειλόντων πραγματείας τινὰς ἐκδοθήσεται κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1886.

Ἡ βερολίναίς ἐφημερίς «Tageblatt» ἐν τῷ εἰκονογραφικῷ φιλολογικῷ παραρτήματι τῆς 13 Ἰουλίου δημοσίευσε ὑπὸ τὸν τίτλον *Eidyllion* ἐκ τῆς Νέας Ἑλλάδος ἄρθρον ἀναφερόμενον εἰς τὴν νεαρὰν ἡμῶν φιλολογίαν, ἣν

συνιστᾷ εἰς τὴν μελέτην τῶν Γερμανῶν, ὡς μὴ ἀναξίαν προσήκῃ. Ὡς συμπέρασμα δὲ παραλαβοῦσα ἐκ τῆς γερμανικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Α. Βίλιτς παρατίθησι: ὀλοκλήρον τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον *Eidyllion* διηγημάτων, τὸ περιλαμβανόμενον ἐν ταῖς Ἀγροτικαῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ κ. Γ. Δροσίνη. Τὸ ἀξιοσημειώτων εἶνε τοῦτο ἰδίως, ὅτι ἡ *Tageblatt* δὲν εἶνε φύλλον τῶν φιλολόγων καὶ λογίων, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐφημερίς κυκλοφοροῦσα παρὰ τῷ λαῷ, καὶ εἶν' εὐχάριστον καὶ ἐνθαρρυντικὸν ὅτι μικρὰ προτόντα τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας κρίνονται πρόσφορα ἵνα δοθῶσιν καὶ εἰς τὸ τόσα ἀνεγνώσματα ἔχον γερμανικὸν κοινόν.

Τῇ 4/16 Ἰουλίου ἐωρτάσθη ἐν τῷ παρὰ τὴν Δρέσδην Βλαξβιτς ἡ ἑκατονταετηρίς ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Σχίλλερ διήλθε τὸν Ἑλθον μετὰ τοῦ Κέρνερ, τοῦ πατρὸς τοῦ γνωστοῦ ποιητοῦ, ἐρχόμενος ἐκ τοῦ ἀπέναντι χωρίου Λόσβιτς. Ἡ ἐορτὴ ἐπρόκειτο νὰ γείνη τῇ 12 Ἰουλίου, ἥτις ἦν ἡ ἐπέτειος, ἀλλ' ἀνεβλήθη ἕνεκεν ἐκτάκτου κακοκαιρίας. Ἐωρτάσθη δὲ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· τεσσαράκοντα ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐνδεδυμένοι ἐγχώρια ἐνδύματα τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος καὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ μουσικῶν ἐν στολῇ τῶν χρόνων ἐκείνων, προσήλθον καὶ παρετάχθησαν παρὰ τὴν ὄχθην, ἐν μέσῳ ἠχηροτάτων κωδωνοκρουσιῶν καὶ πυροβολισμῶν συνεχῶν. Μετ' ὀλίγον ἐκ τῆς ἀπέναντι ὄχθης προεβόλον ἀκάτια σηματοστόλιστα καὶ ἀνοσοτεφεῖ. Ἐν τῷ πρώτῳ ἀκατίῳ ἴστατο ὁ Σχίλλερ παρὰ τὴν πρῶσαν στήριζόμενος ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ Κέρνερ καὶ φιλικῶς χαιρετίζων τοὺς ἀναμένοντας ἅμα καὶ τὸ χειροκροτοῦν πλῆθος τῶν τριχιλίῳν θεατῶν. Ἡ ἁμοιότης τῆς μορφῆς τοῦ ὑποκρινόμενου πρὸς τὴν τοῦ ἀθανάτου ποιητοῦ ἦν ἀληθῶς ἐκπληκτικὴ τόσον, ὥστ' ἐρρίγιε τις πρὸς στιγμὴν ἅμα τῇ πρώτῃ θεᾷ.

Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἀκατίου καὶ τῶν ἐπομένων ἦσαν δεσποιναι καὶ κύριοι, πάντες κατὰ τὸν συρμόν τῆς ἐποχῆς ἐνδεδυμένοι, καὶ οἱ λεμβούχοι δ' αὐτοὶ ἦσαν ὅμοιοι πρὸς τοὺς λεμβούχους τοῦ 1785. Ἡ συνοδία ἀποδοχασθεῖσα ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν παρήλασε διὰ τοῦ πλήθους ἠγουμένης τῆς μουσικῆς, ἥτις ἀνέκρουεν ἐμβατήρια ἐπὶ στίχων τοῦ Κέρνερ ἠρμωσμένα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν Κήπον τοῦ Σχίλλερ, ἐνθα ἦτο ἡ συνέχεια τῆς ἐορτῆς, μέχρι νυκτὸς παραταθείσης διὰ συναυλίας καὶ ἀπαγγελίας στίχων καὶ φωταψιῶν καὶ πυροτεχνημάτων.

Δίαν ἀξιοπερίεργον βιβλίον ἐδημοσίευσεν ἐν Πηρισίαις περὶ τῆς *γελοιογραφίας ἐν Γερμανίᾳ*. Ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ Grand-Carteret εἶνε γνωστὸς ὡς ἐγκύβιος εἰδικὸς περὶ τὴν μελέτην τοῦ εἰδους τοῦτο τῆς τέχνης, καὶ συγγραφεὺς περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γελοιογραφίας παρὰ πάσαις σχεδὸν ταῖς χώραις τῆς Εὐρώπης, πρὸς δὲ καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Κατὰ τὸν συγγραφεῖα ἡ γερμανικὴ γελοιογραφία ἀρχὴν ἔχει τὰς ἀλλοκότους ἐπὶ τῶν ναῶν γλυφὰς, διὰ τῶν ὁποίων πολλάκις δριμύτως ἐαυτοκρίζοντο τὰ ἦθη τῶν κληρικῶν. Ἡ ἐπανάστασις παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς στρατιωτικῆς γελοιογραφίας καὶ τὸ συνέδριον τῆς Βιέννης εἰς τὴν τῆς πολιτικῆς. Κατὰ τὸ 1845 ἀνεφάνθησαν ἐν Μονάχῳ τὰ *Fliegende Blätter*, φύλλον, τὸ ὅποιον σατυρίζον, ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῆς πολιτικῆς, τὰ παρ' ἀνθρώπων γελοῦς καὶ τὰς ἐθνικὰς ἀδυναμίας τῆς Γερμανίας, ἔσχε μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ χάρει σήμερον εὐρέαν δημοτικότητα. Τρία δὲ κέντρα τῆς σχολαῖ γελοιογραφικαί, ἡ τοῦ Βερολίνου, τοῦ Μονάχου, καὶ τῆς Βιέννης διακρίνονται ἐν Γερμανίᾳ. Πατὴρ τῆς πολιτικῆς γελοιογραφίας εἶνε τὸ Βερολίνον. Το *Κικιρικὸν* τῆς Βιέννης ἐκδικεῖται εἰς βάρους τοῦ Βίσμάρκ καὶ τῆς Πρωσσίας ὅτι δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ πράξῃ κατὰ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Αὐστρίας. Ἀρχηγὸς τῶν ἐν Μονάχῳ γελοιογράφων εἶνε ὁ περίφημος Busch, τὸν ὅποιον ἀπηνάγνισεν ἡ ἱστορία τοῦ Ἀγίου Ἀρταίου τῆς Παδοῦσης.

Ἐν Ῥώμῃ ἐδιδάχθη πρό τιμος τὸ γνωστὸν καὶ παρ' ἡμῶν δρᾶμα τοῦ Φραγκίσκου Κοππέ *Σεβήρος Τορτέλλης*, κατὰ μετάφρασιν ἰταλικῆν ἔμμετρον. Τὸ δρᾶμα ἐγένετο Μαν εὐνοικῶς ἀποδεκτὸν ὑπὸ τοῦ ἰταλικοῦ κοινοῦ· οἱ στίχοι τῆς

μεταρράσεως κλίνονται ἐν γένει καλοῖ, εἰ καὶ μὴ ἐξικνούμενοι εἰς τὸ κάλλος τοῦ πρωτοτύπου. Ὁ μεταφραστὴς ἐκρίνετο πρὸς τὴν ἀμεταρρυθμίαν τὸ τέλος τοῦ δράματος, φειδόμενος, ὡς εἶπε, τῆς εὐαισθησίας τοῦ δημοσίου. Οὕτως ἡ μήτηρ τοῦ Τορέλλη δὲν ἀποθνήσκει, ὡς ἠθέλησεν ὁ ποιητής, ἀλλ' ἀφίεται ἐν τῇ ζωῇ.

— Τῇ 5 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐγένετο ἑναρξίς ἐν Βερολίνῳ τῆς γεωπονικῆς ἐκθέσεως. Κατὰ τὰς περιγραφὰς τῶν γερμανικῶν φύλλων ἡ ἔκθεσις αὕτη, ἡ ἔχουσα καὶ διεθνή χαρακτῆρα, ὑπῆρξε μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος τῆς. Ἐξ ὄλων τῶν χωρῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῶν ἄλλων κρατῶν ἐστάλησαν προΐοντα τῆς γῆς καὶ τῆς τέχνης. Ἰβία μνεία γίνεται τῆς Σιδνεὺ τῆς Αὐστραλίας, ἡ ὁποία ἔστειλε αὐτὸς ὅλα τὰ ὄρατα καὶ θυμαστὰ εἶδη τῶν μεγαλοπρεπῶν περιδίων τῆς. Ἡ πόλις τοῦ Βερολίνου ἐφήφισεν ἀμοιβάς διαφόρους ἀνὰ πεντακοσίας μάρκας εἰς ἕκαστον βραβεύμενον ἐκθέτην καὶ διάφορα τιμητικὰ διπλώματα. Τέσσαρα τῶν βραβείων τούτων εἶνε ὠρισμένα διὰ τοὺς σχηματίζοντας τὰ ὠραιότερα γραφικὰ συμπλέγματα ἐξ ὀρχοειδῶν φυτῶν. Ἐτερα βραβεῖα δοθήσονται εἰς τοὺς ἐκθέτας καλῶν εἰδῶν ὀπωρῶν καὶ φυτῶν χρησίμων πρὸς καλλωπισμὸν, τροφήν, ὑφαντουργίαν κ.τ.λ. Ἰδιάζουσα τέλος προσοχὴ θέλει δοθῆ εἰς τὰ φυτὰ τῶν γερμανικῶν ἀποικιῶν, αἵτινες τελευταῖον ἔλαβον σπουδαίαν ἐπίδοσιν.

— Κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου παρασταθῆσεται ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Λειψίας νέα κωμῳδία τοῦ Oscar Jurtinus φέρουσα ἐπιγραφὴν «Τὸ ἑλληνικὸν πῦρ».

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐγχειρίδιον βοτανικῆς πρὸς χρῆσιν τῶν Γυμνασίων, ᾧ προσετέθησαν καὶ στοιχεῖα Γεωλογίας καὶ Ὄρυκτολογίας, μετὰ 236 ἐν τῷ κειμένῳ τετυπωμένων εἰκόνων, κατὰ τὸ πρόγραμμά τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ὑπὸ Σπυρίδωνος Μηλιαράκη, διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἱατρικῆς. Ἐκδίδεται δαπάνῃ Ἀνεστῆ Κωνσταντινίδου. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῶν καταστημάτων «Ἀνδρέου Κορομηλά» καὶ «Κοραῆ» Ἀνεστῆ Κωνσταντινίδου 1885. 8ον σελ. 168. Τιμᾶται δραχ. 4.

[Τὸ προκείμενον ἐγχειρίδιον περιλαμβάνει Ἀνατομίαν καὶ Φυσιολογίαν τῶν φυτῶν, Μορφολογίαν, Συστηματικὴν καὶ Φυτικὴν Γεωγραφίαν, πρὸς δὲ τούτοις τὰς ἀπαραίτητους γνώσεις ἐκ τῆς Γεωλογίας καὶ Ὄρυκτολογίας ὅσαι εἶνε δυνατὴν νὰ νοηθῶσι ὑπὸ μαθητῶν γυμνασίου. Ἀξθονία ὕλης πεπυκνωμένης, σαφῆς καὶ ἀπλότης περὶ τὴν ἐκφρασίαν, πλῆθος παραδειγμάτων ἐξ ἐγγωρίων Ἑλληνικῶν φυτῶν μετὰ τῶν κοινῶν αὐτῶν ὀνομάτων, ἐφ' ἑκάστης σχεδὸν σελίδος εἰκόνες κυλῶδες ἐπεξηρασμένα ἐπεξηγηματικὰ τοῦ κειμένου, ὅροι σαφεῖς καὶ εὐμνημόνευτοι χαρακτηρισμοὶ τοῦ βιβλίου τούτου, ὅπερ συνετάχθη κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῷ βάλει τελειοτάτου γερμανικοῦ ἐγχειριδίου, ἐν χρῆσει εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Αὐστρίας. Διὰ τῆς βοτανικῆς ταύτης περιουσίας ὅλας τὰς θετικὰς γνώσεις τοῦ κλάδου τούτου τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἐρεῦνας τῆς ἐπιστήμης παρέχεται εἰς τὴν νεολαίαν τῆς Ἑλλάδος ἐγχειρίδιον ὠφελιμώτατον καὶ χρῆσιμον οὐ μόνον εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν γυμνασίων, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, ὅσοι θέλουσι συντόμως νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ἀπὸ τῆς ἑδρας ἐκτενῆ διδασκαλίαν.]

Ἐπικρίσεις ἐπὶ περιόδῳ τινῶν τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Παύλου Λάμπρου «Νομίσματα καὶ μετὰλλια τῆς Ἐπτανήσου Πολιτείας» ὑπὸ Μάρκου Θεοτόκη. Ἐν Κερκίρᾳ, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Ὁ Κοραῆ» I. Ναχαμούλη. 1885. 16ον, σελ. 230.

A. N. Βερναρδάκη Περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐμπορίου, βραβευθὲν κατὰ τὸν Δοσίειον διαγωνισμὸν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Ἄττικῶν Μουσείων». 1885. 8ον, σελ. 376. Τιμᾶται δραχ. 5. Πωλεῖται ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Ἐστίας».

Σύντομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία κατὰ βιογραφικὴν μέθοδον πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων ὑπὸ Μ. I. Βρτζάνου, πρῶην Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδακτα-

λείου. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῶ ὁδὸς Ἐρμοῦ, 63. 1885. 16ον, σελ. 95. Τιμᾶται δραχμῆς.

Στοιχειώδης Γραμμικὴ Ἰγρογραφία μετ' ἐπιτόμου διαμετρικῆς ὑπὸ Ἰω. Δρατῆ. Πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν, καὶ ἑλληνικῶν σχολείων. Μετὰ 126 σχημάτων. Ἐκδόσις ὀγδοῆ, ἐπιτηρημένη καὶ βελτιωμένη. Κατ' ἐγγρασίαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῶ, ὁδὸς Ἐρμοῦ, 63. 1885. 16ον, σελ. 87. Τιμᾶται δραχ. 1,25.

Κλεις τῆς Ἰταλικῆς μεθόδου Ὀλλενδόρφου πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαστῶν τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης ὑπὸ Μ. Π. Περιδίου. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῶ, ὁδὸς Ἐρμοῦ, 63. 1885. 8ον, σελ. 112. Τιμᾶται δραχ. 2.

Ὁ ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους καὶ ὁ διάλογος τῶν Μηλίων μετὰ σημειώσεων καὶ παραφράσεως πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Δ' τάξεως τῶν Γυμνασίων, ὑπὸ Β. Γ. Βυθούλκα. Ἐκδότης Σπυρ. Κουσουλίνος. Ἐν Ἀθήναις, Σπυρ. Κουσουλίνου τυπογραφεῖον καὶ βιβλιοπωλεῖον, ὁδὸς Σταδίου. 1885, 8ον σελ. 80. Τιμ. δραχμῆς.

Σχόλια εἰς τὰς δημογραφίας τοῦ Θουκυδίδου, συνταχθέντα κατὰ τὰς ἀρίστους ἐκδόσεις, ὑπὸ Γρηγορίου Ν. Βερναρδάκη. Ἐκδόσις δευτέρα. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐνώσεως», Ὀδὸς Ὀμήρου, 10. 1885, 16ον, σελ. 1Ε'—187. Τιμᾶται δραχ. 4.

Ψυχολογία ἐμπειρικὴ καὶ λογικὴ πρὸς χρῆσιν τῶν Γυμνασίων καὶ Διδασκαλείων ὑπὸ Ἀριστείδου Κ. Σπαθάνη, διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας καὶ καθηγητοῦ ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ καὶ τῷ Ἀρσκειῷ Παρθενῶν. Ἐκδόσις δευτέρα, ἐπιτηρημένη καὶ διωρθωμένη. Ἐν Ἀθήναις, Σπυρ. Κουσουλίνου τυπογραφεῖον καὶ βιβλιοπωλεῖον, ὁδὸς Σταδίου. 1885. 8ον, σελ. 144. Τιμᾶται δραχ. 3.

Ὁ θεῖος ἄνθρωπος, διδακτικὸν πολύμετρον ἐπὶ τῇ θέσει τῶν Γραφῶν ὑπὸ Φιλίππου Λούζη. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἀθηναίδος, ἐν ὁδῷ Περικλέους, 18. 1885. 16ον, σελ. 86. Τιμᾶται δραχμῆς.

Ἑλληνικὴ Ἀρηστομαθία, περιέχουσα τὰ κατὰ τὸ νέον πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως διδασκτέα ἐξ ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, ὑπὸ Χαρίση Παυλίου, καθηγητοῦ ἐν τῷ Βαρθεκίῳ Ἀκείῳ. Τόμος τρίτος.—Τεύχος Α'. Διὰ τὴν Γ' τάξιν. Παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῶ, ὁδὸς Ἐρμοῦ, 63. 1885. 16ον, σελ. 72. Τιμᾶται λεπτῶν 50.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Σεπτεμβρίου 18 Παρασκευῆ.

Ἡ μεγάλη εἰδησις περὶ τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει τομῆματος τῶν Βουλγάρων ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τηρεῖ εἰς ἕκτακτον συγκλίνησιν τὸν λαὸν τῆς πρωτεύουσας ὡς ἐκ τοῦ προφανοῦς κινδύνου τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἂν κατ' εὐχὴν ἀποθῶσι τὰ τῶν Βουλγάρων. Ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τῆς συγκλίσεως τοῦ λαοῦ ὑπῆρξε τὸ ἐν τῇ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος συλλαλητήριον. Ὁ Μακεδονικὸς Σύνλογος συνήλθεν εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις, ἀποληξάσας εἰς τὴν ἐκλογὴν δεκαπενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἀνετέθη πᾶσα ἐνέργεια ἀνάλογος τοῦ κρισίμου τῶν περιστάσεων. Ἄλλαν δὲ εὐόμως εἶνε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ συγκλίσις τῆς ἑλληνικῆς νεότητος, πρωτοστατούσης εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ζήνυ ἐπιδείξεων.

Καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐξηγέρθη τὸ ἔθνικόν αἶσθημα ἐπὶ τῷ ἀκούσματι. Συλλαλητήρια συνεκροτήθησαν ἐν Καλάμαις καὶ Βόλῳ, ἀμφοτέρω κατεχόμενα εἰς ψήφισματα, δι' ὧν ἀνομολογεῖται ἡ τοῦ λαοῦ ἀνανάκησις καὶ ἀπόφασις νὰ ὑποστῇ πᾶσαν θυσίαν χάριν τῆς πατρίδος.

Συνεπῶς πρὸς τὰς τελοῦμενας, πολυῶρον ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεκροτήθη, καθ' ὃ συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐπανόδου τοῦ βασιλέως καὶ συγκλίσεως τῆς Βουλῆς. Ὁ βασιλεὺς ἐπανακάμπτει ἐσπευσμένως εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ διαταγὰς αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐν τῇ ἄλδορατῇ πρεσβείας προσκαλεῖ ἐνταῦθα πάντας τοὺς ἐπ' ἀδείᾳ δι' ὑπηρεσίαν ἀποδημοῦντας ἀξιωματι-